

Torstai 15. tammikuuta 2015

P8_TA(2015)0010

Libyan tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2015 Libyan tilanteesta (2014/3018(RSP))**

(2016/C 300/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Libyasta, etenkin 15. syyskuuta 2011 ⁽¹⁾, 22. marraskuuta 2012 ⁽²⁾ ja 18. syyskuuta 2014 antamansa päätöslauselmat ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin äskettäin antamat julkilausumat Libyasta, mukaan luettuina 16. ja 30. joulukuuta 2014 ja 10. tammikuuta 2015 annetut julkilausumat,
- ottaa huomioon 15. ja 30. elokuuta 2014, 20. lokakuuta 2014, 17. ja 18. marraskuuta 2014 ja 15. joulukuuta 2014 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Ranskan, Saksan, Italian, Espanjan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen hallitusten 11. tammikuuta 2015 antaman yhteisen julkilausuman Libyasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1970 ja 1973 (2011) sekä 27. elokuuta 2014 annetun päätöslauselman 2174,
- ottaa huomioon YK:n Libyan-tukioperaation (UNSMIL) 4. syyskuuta 2014 antaman raportin ”Overview of violations of international human rights and humanitarian law during the ongoing violence in Libya”, jota päivitettiin 27. joulukuuta 2014,
- ottaa huomioon Geneven yleissopimukset vuodelta 1949 ja niiden lisäpöytäkirjat vuodelta 1977 sekä aseellisen selkkauksen osapuolten velvollisuuden noudattaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja turvata kyseisen oikeuden noudattaminen kaikissa olosuhteissa,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/233/YUTP, jolla luodaan Euroopan unionin yhdenmetyt rajavalvonnan avustusoperaatio Libyassa (EUBAM Libya),
- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan Libyaa käsittelevän paketin, joka julkaistiin syyskuussa 2014,
- ottaa huomioon Mauritaniassa 19. joulukuuta 2014 pidetyn Sahelin huippukokouksen, johon osallistui johtajia Mauritaniasta, Malista, Nigeristä, Tšadista ja Burkina Fasosta,
- ottaa huomioon 13 maan ⁽⁴⁾ 22. syyskuuta 2014 antaman yhteisen julkilausuman, jossa luvataan olla sekaantumatta Libyan sisäisiin asioihin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 114.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0465.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0028.

⁽⁴⁾ Algeria, Amerikan yhdysvallat, Egypti, Espanja, Italia, Qatar, Ranska, Saksa, Saudi-Arabia, Tunisia, Turkki, Yhdistyneet arabiemiirikunnat ja Yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan unioni ja Yhdistyneet kansakunnat.

Torstai 15. tammikuuta 2015

- A. toteaa, että helmikuussa 2011 libyalaiset vaativat mielenosoituksilla poliittisia oikeuksia, mutta saivat vastaansa viranomaisten mielivaltaiset tukahduttamistoimet, jotka käynnistivät yhdeksän kuukautta kestäneen konfliktin ja Gaddafin hallinnon kaatumisen;
- B. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2014 Libya järjesti kolmannet vapaat ja demokraattiset parlamenttivaalit, joissa valittiin edustajainhuone korvaamaan heinäkuussa 2012 valittu kansalliskongressi;
- C. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2014 järjestetyistä kansallisista parlamenttivaaleista huolimatta poliittinen hajaannus ja väkivalta, jotka ovat muuttumassa täysimittaiseksi sisällissodaksi, ovat tehneet tyhjäksi Gaddafin vallastasyöksemisen myötä Libyan kansassa virinneen toivon paremmasta; toteaa, että kilpailevat hallitukset ja parlamentit ovat toimineet Tripolissa ja Tobrukissa useiden kuukausien ajan;
- D. toteaa, että Libyassa käydään edelleen poliittista valtataistelua, josta on kehittynyt väkivaltainen voimainmittely kahden vastakkaisen hallitusryhmittymän ja lukuisten kilpailevien nationalististen, islamististen sekä heimoja ja alueellisia voimia edustavien ryhmien välille, mikä on pahentanut entisestään siviilien kärsimystä ja lisännyt siviiliuhrien määrää ja siviilien laajamittaista pakkomuuttoa sekä laajentanut humanitaarista kriisiä;
- E. ottaa huomioon, että molempien osapuolten kerrotaan syyllistyneen erilaisiin väkivallantekoihin sekä kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja humanitaarisen oikeuden loukkauksiin; toteaa, että UNSMIL:n arvioiden mukaan vähintään 400 000 libyalaista on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan viimeisimpien taistelujen vuoksi ja että 150 000 ihmistä, joista monet ovat vierastyöläisiä, on lähtenyt maasta; ottaa huomioon, että ulkomaalaiset avustustyöntekijät ja diplomaatit, mukaan luettuna EU:n ja UNSMIL:n henkilöstö, on evakuoitu Libyasta; ottaa huomioon, että libyalaisten pakolaisten tulva naapurimaahan Tunisiaan koettelee voimakkaasti Tunisian valmiuksia ja sen omaa vakautta; ottaa huomioon, että Tunisiassa on jo arviolta yli miljoona libyalaista;
- F. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu Zeid Ra'ad al-Husein sanoi 23. joulukuuta 2014, että summittainen siviilien tulittaminen Libyassa voi hyvin johtaa sotarikossyytteisiin;
- G. toteaa, että YK:n erityisedustaja Bernardino León on pyrkinyt aktiivisesti toimimaan välittäjänä sotivien ryhmittymien välillä käytävissä neuvotteluissa ja käynnistämään kansallisen vuoropuhelun sovintoprosessin aloittamiseksi ja kansallisen yhtenäisyyden hallituksen muodostamiseksi; toteaa, että neuvottelujen ensimmäinen kierros käytiin 29. syyskuuta 2014 Ghadamesissa ja että niitä jatkettiin 11. lokakuuta 2014 Tripolissa, mutta jatkokierros, joka oli alun perin suunniteltu järjestettäväksi 5. tammikuuta 2015, siirrettiin myöhemmäksi, koska osapuolet eivät päässeet sopimukseen; ottaa huomioon, että UNSMIL on ilmoittanut, että Libyan osapuolet ovat nyt sopineet uudesta neuvottelukierroksesta Genevessä, oletettavasti 14. tammikuuta 2015; ottaa huomioon, että molemmat osapuolet ovat tähän asti olleet hyvin haluttomia tai kykenemättömiä sopimaan kompromissista;
- H. ottaa huomioon, että YK:n Sahelin alueen -erityisedustaja Hiroute Guebre Sellassie on varoittanut YK:n turvallisuusneuvostoa siitä, että Libyan kriisi uhkaa koko alueen vakautta lähitulevaisuudessa, ja todennut, että terroristi- ja rikollisverkostot Libyassa ovat luomassa tiiviimpiä suhteita Maliin ja Pohjois-Nigeriaan, käyvät asekauppaa ja salakuljettavat huumeita sekä harjoittavat muuta laitonta kauppaa;
- I. ottaa huomioon, että Libyan valtion yhtenäisyys on vaarassa ja on olemassa todellinen riski maan hajoamisesta vähintään kolmeen alueeseen (Fezzan, Kyrenaika ja Tripolitania), jos kompromissiratkaisua ja sovintoprosessia ei saada aikaan;
- J. toteaa, että viimeaikaiset taistelut ovat helpottaneet suuresti terroristiryhmien, kuten Isisin, levittäytymistä ja asettumista maahan; katsoo, että jos tilanteeseen ei puututa, se saattaa muodostaa merkittävän uhan koko alueen ja EU:n turvallisuudelle; ottaa huomioon, että Islamilaisen valtion itäisen Libyan haarajärjestö ilmoitti 8. tammikuuta 2015 teloitaneensa toimittaja Sofiene Chourabin ja kuvaaja Nahir Ktarin;

Torstai 15. tammikuuta 2015

- K. ottaa huomioon, että kansainvälisesti tunnustetulle hallitukselle uskollisille joukoille kuuluneet sotilaskoneet pommittivat 4. tammikuuta 2015 kreikkalaisomisteista öljytankkeria Dernan sataman sotilasalueella ja että pommituksissa kuoli yksi kreikkalainen ja yksi romanialainen miehistön jäsen ja kaksi muuta haavoittui; ottaa huomioon, että satama on islamistitaistelijoiden hallinnassa ja sinne hyökättiin useaan kertaan viime vuoden aikana;
- L. ottaa huomioon, että 3. tammikuuta 2015 hallituksen virallisessa lausunnossa todettiin, että Islamilaisen valtion puolisolitaalliset joukot olivat tappaneet 14 Libyan armeijan sotilasta, ja että hallitus kehotti kansainvälistä yhteisöä poistamaan maalle asetetun asevientikiellon, jotta se voisi taistella näitä terroristeiksi kutsumiaan puolisolitaallisia joukkoja vastaan;
- M. ottaa huomioon, että Isis kouluttaa taistelijoita Libyassa ja se on perustamassa haarajärjestöä maan itäosaan; ottaa huomioon, että terroristit räjäyttivät 30. joulukuuta 2014 Tobrukissa autopommin, jonka kohteena oli edustajainhuoneen istunto; ottaa huomioon, että al-Qaidaan ja Islamilaiseen Maghrebiin kuuluvien ryhmien on ilmoitettu perustaneen logistisia solmukohtia Libyan syrjäisiin eteläosiin; ottaa huomioon, että hallituksen virallisen ilmoituksen mukaan Islamilaisen valtion puolisolitaalliset joukot teloittivat 14 Libyan armeijan sotilasta 3. tammikuuta 2015;
- N. ottaa huomioon, että puolisolitaallisten joukkojen komentaja kenraali Haftar teki 28. joulukuuta 2014 ilmaiskuja puolisolitaallisen ryhmän Libyan aamunkoiton tukikohtana toimivaan Misrataan, ja toteaa, että iskuja pidetään kustona puolisolitaallisen ryhmän 25. joulukuuta 2014 tekemille hyökkäyksille Libyan suurimpaan öljyterminaaliin Sidrassa sekä Libyan armeijan sotilaita vastaan Sirtessä, jossa kuoli 22 sotilasta;
- O. ottaa huomioon, että Ansar al-Sharian taistelijat sieppasivat 20 egyptiläistä koptikristittyä puolisolitaallisten joukkojen hallinnassa olevassa Sirtin kaupungissa, ja toteaa, että kyseessä on viimeisin kristittyihin ja muihin uskonnollisiin vähemmistöön Libyassa kohdistuneista hyökkäyksistä, joiden määrä lisääntyy jatkuvasti; toteaa, että myös taistelijoiksi epäiltyjen vangitsemiset, sieppaukset, kidutus ja teloitukset ovat jatkuvasti lisääntyneet kaikkien osapuolten keskuudessa;
- P. ottaa huomioon, että sadat Libyan väkivaltaa paenneet siirtolaiset ja pakolaiset ovat saatujen tietojen mukaan kuolleet pyrkiessään ylittämään Välimeren matkalla Eurooppaan ja että Italiassa ja Maltalla on tämän johdosta huomattava pakolaiskriisi; ottaa huomioon, että Libya on pääasiallinen lähtöpaikka Eurooppaan pyrkiville siirtolaisille;
- Q. ottaa huomioon, että Libyan korkein oikeus totesi 6. marraskuuta 2014 antamassaan ratkaisussa, että kyseisen vuoden kesäkuussa toimitetut vaalit, jotka johtivat Tobrukissa sijaitsevan kansainvälisesti hyväksytyyn edustajainhuoneen perustamiseen, olivat laittomat;
- R. toteaa, että edustajainhuone ei ole hyväksynyt korkeimman oikeuden päätöstä vaan sanoo, että päätös ylittää korkeimman oikeuden toimivallan, että se tehtiin Tripolissa olevien islamistijoukkojen painostuksesta ja että edustajainhuone ja hallitus jatkavat toimintaansa;
- S. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2174 (2014) valtuuttaa kieltämään matkustamisen ja jäädyttämään varat sellaisilta komitean määrittelemiltä henkilöiltä ja yhteisöiltä, jotka harjoittavat tai tukevat muita toimia, jotka uhkaavat Libyan rauhaa, vakautta tai turvallisuutta tai estävät tai heikentävät sen poliittisen muutoksen menestyksekkästä toteutusta;
- T. ottaa huomioon, että konfliktin keskeisenä osana on kansallisen öljy-yhtiön valvonta ja johtaminen; ottaa huomioon, että konfliktin molemmat osapuolet ovat nimittäneet oman öljyministerinsä ohjatakseen öljytuloja itselleen; ottaa huomioon, että öljyn osuus on 95 prosenttia Libyan valtion tuloista ja 65 prosenttia maan bruttokansantuotteesta; ottaa huomioon, että Libyalla on Afrikan suurimmat ja maailman viidenneksi suurimmat öljyvarat;

Torstai 15. tammikuuta 2015

1. tuomitsee jyrkästi väkivaltaisuuksien äkillisen lisääntymisen Libyassa, erityisesti siviileihin kohdistuvan väkivallan, joka heikentää vakavasti tulevia mahdollisuuksia rauhanomaiseen ratkaisuun; tukee voimakkaasti YK:n välityksellä käytäviä neuvotteluja Genevessä ja kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia hyväksymään YK:n erityisedustajan Bernardino Leónin ehdotuksen sotilasoperaatioiden keskeyttämisestä suotuisan ilmapiiriin luomiseksi;
2. kehottaa kaikkia väkivaltaisuuksiin osallistuneita tahoja sitoutumaan tulitaukoon ehdoitta, pidättymään entistä syvempiin jakolinjoihin ja vastakkainasetteluun johtavista toimista, ilmoittamaan julkisesti, etteivät ne salli tällaisia toimia, ja osallistumaan ilman ennakkoehtoja YK:n Libyan-erityisedustajan Bernardino Leónin ponnisteluihin kilpailevien ryhmittymien saattamiseksi yhteen kaikki osapuolet kattavan kansallisen poliittisen vuoropuhelun merkeissä; vaatii asiaankuuluvan huomion kiinnittämistä naisten ja vähemmistöjen osallisuuteen tässä prosessissa; toistaa jälleen, ettei tähän konfliktiin ole olemassa sotilaallista ratkaisua;
3. tuo jälleen julki vahvan ja täyden tukensa YK:n Libyan-tukioperaatiolle; pitää arvossa YK:n Libyan-erityisedustajan Bernardino Leónin väsymättömiä ponnisteluja tämän poliittisen vuoropuhelun välittäjänä; pitää myönteisenä, että Genevessä on suunniteltu järjestettäväksi muutaman päivän kuluttua uusi poliittisen vuoropuhelun kierros;
4. kehottaa Euroopan unionia tukemaan näitä toimia hyväksymällä välittömästi kohdennettuja sanktioita, kuten varojen jäädyttäminen ja matkustuskiekkot, aseellisesta väkivallasta ja ihmisoikeusloukkauksista vastuussa oleville ja YK:n johtamia neuvotteluja boikotoiville tahoille;
5. toteaa jälleen tukevansa Tobrukissa sijaitsevaa edustajainhuonetta ainoana elimenä, joka sai legitiimiytensä kesäkuussa 2014 pidetyissä vaaleissa; kehottaa jälleen vaaleilla valittua edustajainhuonetta ja virallista hallitusta hoitamaan tehtäviään oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia kunnioittaen, osallistavassa hengessä ja maan etua ajatellen sekä kaikkien Libyan kansalaisten, myös uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen, oikeuksien suojelemiseksi;
6. on erittäin huolissaan al-Qaidaan yhteydessä olevien terroristiryhmien, Islamilaisen valtion puolisoitaallisten joukkojen ja muiden äärijärjestöjen ja -liikkeiden läsnäolon lisääntymisestä Libyassa; katsoo, että alue uhkaa luisua tuhoisaan kaaokseen, kuten nyt on käymässä Syyriassa ja Irakissa; pitää näitä ryhmiä merkittävänä uhkana koko alueen vakaudelle ja turvallisuudelle ja myös Euroopan turvallisuudelle; korostaa, että on kaikin keinoin – YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden, myös sovellettavan kansainvälisen ihmisoikeus- ja pakolaislainsäädännön sekä humanitaarisen oikeuden mukaisesti – torjuttava terroritekojen aiheuttamaa uhkaa kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle;
7. kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä tukemaan jatkossakin terrorismin vastaisia toimia kansainvälistä oikeutta asianmukaisesti noudattaen ja estämään terrorismin leviämisen edelleen ja uusien tukikohtien perustamisen Libyaan;
8. painottaa Libyan konfliktin aiheuttavan epävakautta muissa Sahelin alueen maissa sekä heikentävän turvallisuutta Euroopassa; kehottaa naapurivaltioita ja alueellisia toimijoita, etenkin Egyptiä, Qataria, Saudi-Arabiaa, Turkia ja Yhdistyneitä arabiemiirikuntia, pidättymään toimista, jotka saattaisivat pahentaa nykyisiä jakolinjoja ja haitata Libyan siirtymistä demokratiaan, sekä tukemaan täysimääräisesti YK:n johtamaa Ghadames-prosessia; muistuttaa, että poliittisen konsensusratkaisun tielle esteitä aktiivisesti luovat tahot rikkovat turvallisuusneuvoston Libya koskevia päätöslausemia ja niiden on kannettava tekojensa seuraukset;
9. pitää myönteisinä julkilausumia, joita ovat äskettäin antaneet Afrikan unioni 3. joulukuuta 2014 ja Arabiliitto 5. tammikuuta 2015, sekä näiden julkista sitoutumista YK:n johtaman prosessin tukemiseen;

Torstai 15. tammikuuta 2015

10. korostaa, että tarvitaan kaikkien unionin 28 jäsenvaltion yhteisiä ja koordinoituja toimia, joita korkean edustajan olisi valvottava; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa koordinoimaan jäsenvaltioiden toimia ja keskittämään tukensa valtion ja instituutioiden rakentamiseen sekä avustamaan yhdessä jäsenvaltioiden, YK:n, Naton ja alueellisten kumppanien kanssa siinä, että perustetaan tehokkaat ja kansallisesti johdetut ja valvotut turvallisuusjoukot (armeija ja poliisi), jotka voivat turvata rauhan ja järjestyksen maassa, sekä tukemaan tulitauon aikaansaamista ja suunnittelemaan mekanismin sen valvontaa varten; painottaa, että EU:n olisi asetettava etusijalle myös avustaminen Libyan oikeusjärjestelmän sekä muiden demokraattisen hallinnon kannalta oleellisten alojen uudistamisessa;

11. muistuttaa, että EU on vakaasti sitoutunut Libyan yhtenäisyyteen ja alueelliseen koskemattomuuteen ja että terrorismin leviäminen on estettävä; palauttaa mieliin 27. elokuuta 2014 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2174, jossa laajennetaan Libyaa koskevat nykyiset kansainväliset pakotteet koskemaan niiden henkilöiden rikosoikeudellista vastuuta, jotka harjoittavat tai tukevat toimia, jotka ”uhkaavat Libyan rauhaa, vakautta tai turvallisuutta tai estävät tai heikentävät sen poliittisen muutoksen menestyksekkästä toteutusta”; kehottaa EU:ta harkitsemaan lisätoimia, myös rajoittavia toimenpiteitä;

12. korostaa, että on varmistettava, että kaikki ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta rikkoneet saadaan vastuuseen; viittaa UNSMIL:n lausuntoon, jonka mukaan monet Libyassa tehtyt väkivallanteot ja väärinkäytökset kuuluvat Kansainvälisen rikostuomioistuimen oikeudenkäyttövaltaan, ja kehottaa antamaan tälle tuomioistuimelle asianmukaiset poliittiset, logistiset ja taloudelliset resurssit, jotta se voi tutkia näitä rikoksia; uskoo, että kansainvälisten vastuullisuusmekanismien vahvistaminen voi saada puolisolitaalliset joukot luopumaan rikosten tekemisistä ja väärinkäytöksistä jatkossa, ja kehottaa harkitsemaan YK:n tutkintakomission tai vastaavan mekanismin perustamista tutkimaan ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia;

13. ilmaisee solidaarisuutensa Libyan kansaa kohtaan; katsoo, että Euroopan unionin on autettava Libyan kansaa sen pyrkimyksissä perustaa demokraattinen, vakaa ja vauras valtio niiden sitoumusten mukaisesti, joita unioni on antanut Välimeren eteläpuolta koskevan naapuruuspolitiikan puitteissa; kehottaa EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä jatkamaan humanitaarista, taloudellista ja poliittista tukea, niin että voidaan puuttua Libyan humanitaariseen tilanteeseen ja lieventää maan sisällä siirtymään joutuneiden henkilöiden ja pakolaisten sekä peruspalvelujen saatavuudessa ilmenevistä katkoksista kärsivien siviilien ahdinkoa;

14. kehottaa kaikkia osapuolia Libyassa takaamaan kristittyjen ja muiden uskonnollisten vähemmistöryhmien, joihin kohdistuu lisääntyvässä määrin syrjintää ja vainoa ja jotka ovat joutuneet ristituleen, turvallisuuden ja vapauden; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että tuleviin kahdenvälisiin sopimuksiin sisältyy tehokkaita seurantamekanismeja uskonnollisten vähemmistöjen ihmisoikeuksien suojaamiseksi;

15. vaatii säilyttämään Libyan keskeisten instituutioiden, erityisesti keskuspankin, kansallisen öljy-yhtiön ja valtiollisen sijoitusrahaston, jotka YK on valtuuttanut vastaanottamaan öljytuloja ulkomailta, puolueettomuuden;

16. kiittää Tunisian vieraanvaraisuutta niitä noin 1,5 miljoonaa Libyan kansalaista kohtaan, jotka ovat paenneet väkivaltaa Tunisiaan; pyytää EU:ta tarjoamaan rahoitus- ja logistiikkatukea Tunisian hallitukselle tätä tehtävää varten;

17. pyytää kansainvälisiä yhtiöitä varmistamaan ennen kuin ne sopivat liiketoimista, jotka liittyvät Libyan kansalle kuuluvaan libyalaiseen öljyyn, että liiketoimilla ei rahoiteta suoraan tai epäsuorasti taistelevia puolisolitaallisia joukkoja; pyytää jälleen kerran Libyassa toimivia kansainvälisiä yrityksiä julkistamaan liiketoimensa energia-alalla;

18. on edelleen huolestunut aseiden, ammusten ja räjähteiden leviämisestä sekä aseiden salakuljetuksesta, joka on vaarana väestölle sekä Libyan ja koko alueen vakaudelle;

Torstai 15. tammikuuta 2015

19. toistaa korkealle edustajalle antamansa kehotuksen tarkastella uudestaan Euroopan unionin yhdenmisen rajavalvonnan avustusoperaation (EUBAM) toimivaltuuksia Libyassa (sen toiminta on parhaillaan keskeytyksissä ja henkilöstö on sijoitettuna Tunisiaan), jotta voitaisiin ottaa huomioon maan dramaattisesti muuttunut tilanne ja jotta yhdessä YK:n ja alueellisten kumppanien kanssa voidaan suunnitella asianmukaisesti koordinoitu yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) operaatio siltä varalta, että poliittinen ratkaisu löydetään; katsoo, että kyseisellä YTPP-operaatiolla olisi tuettava poliittisen ratkaisun täytäntöönpanoa, siinä olisi asetettava etusijalle turvallisuusalan uudistus, aseistariisunta, demobilisaatio ja yhteiskuntaan sopeuttaminen ja sillä olisi vastattava myös muihin kiireellisiin hallintotarpeisiin; toteaa lisäksi, että Libyan sodan jatkumisen, pahenevan epävakauden ja Euroopan turvallisuudelle aiheutuvien vakavien uhkien johdosta YTPP-operaatiolla olisi oltava valmius osallistua YK:n turvallisuusneuvoston valtuuttamiin ja koordinoimiin toimiin Libyan tilanteen vakauttamiseksi;

20. ilmaisee vakavan huolensa siirtolaisten, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten kohtalosta Libyassa, sillä heidän entisestään vaikea tilanteensa vain pahentuu jatkuvasti; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita auttamaan Italiaa sen kiitettävissä pyrkimyksissä käsitellä Pohjois-Afrikasta ja etenkin Libyasta tulevia yhä suurempia siirtolais- ja pakolaisvirtoja;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Libyan hallitukselle ja edustajainhuoneelle, YK:n pääsihteerille, Arabiliitolle ja Afrikan unionille.
